

Αθήνα, 29 /11/2013

Ερώτηση

Προς τον κ. Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

ΘΕΜΑ: Άρνηση αναγνώρισης από την Δ.Ε.Σ.Φ.Α. ΑΕ ότι οι εργαζόμενοι μέσω τρίτων εταιρειών παροχής υποστήριξης (τεχνικής & Διοικητικής) αποτελούν προσωπικό που καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες – Καταχρηστική χρήση της μεθόδου Outsourcing - Διασφάλιση των θέσεων εργασίας και των λοιπών εργασιακών τους δικαιωμάτων στον διάδοχο εργοδότη

Η Δ.Ε.Σ.Φ.Α. Α.Ε. απασχολεί πανελλαδικά περίπου 551 εργαζόμενους. Οι 317 από αυτούς απασχολούνται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου έχουν κάνει προ πολλού την εμφάνισή τους, αλλά αυτό που τις ξεχωρίζει στην προκειμένη περίπτωση είναι η επανάληψή τους, που σημαίνει ότι ο "ορισμένος" χρόνος, σε κάποιες περιπτώσεις, έχει συμπληρώσει **και τα δεκαπέντε χρόνια!** Δηλαδή, πάγιες ανάγκες της επιχείρησης καλύπτονται συστηματικά και σε ευρεία έκταση από συμβασιούχους "ορισμένου χρόνου", οι οποίοι στην πράξη είναι συνεχώς όμηροι ενός συνεχούς εκβιασμού γύρω από την ανανέωση ή μη της σύμβασής τους.

Η Δ.Ε.Σ.Φ.Α. ΑΕ θα μπορούσε, χωρίς υπερβολή, να χαρακτηριστεί "**βασιλείο**" των εργολάβων οι οποίοι με την συνεχή εναλλαγή τους, αποπροσωποποιούν τις εργασιακές σχέσεις, ενώ και η εταιρεία αρνείται ότι αποτελεί τον άμεσο, μόνιμο και σταθερό εργοδότη έναντι των εργαζομένων.

Τα χαρακτηριστικά των συμβάσεων μέσω τρίτων εταιρειών παροχής υποστήριξης (Outsourcing) είναι τα εξής:

- Οι προσλήψεις των συμβασιούχων – εργολαβικών καθώς και το ύψος των αποδοχών τους γίνονται μετά από υπόδειξη της ΔΕΠΑ προς τον εργολάβο.
- Ο εργολάβος τυπικά παραλαμβάνει τα δικαιολογητικά για την πρόσληψη, χωρίς να έχει δει τους προσλαμβανόμενους και χωρίς να έχει μεσολαβήσει συνέντευξη. Η συνέντευξη για την πρόσληψη δίνονταν σε στελέχη της ΔΕΠΑ (ΔΕΣΦΑ).
- Ποτέ δεν δημοσιεύτηκε στα ΜΜΕ αγγελία για πρόσληψη προσωπικού από εργολάβο. Μάλιστα τα ΜΜΕ ασχολήθηκαν με αυτές τις προσλήψεις μόνο για να τις καταγγείλουν όταν γίνονταν πριν από εκλογές.
- Ο αριθμός των συμβασιούχων – εργολαβικών με τα χρόνια αυξανόταν και μάλιστα με ρυθμό μεγαλύτερο από αυτόν του προσωπικού αορίστου χρόνου. Αξίζει να σημειωθεί ότι όλα αυτά τα χρόνια έγιναν τρεις προκηρύξεις για πρόσληψη προσωπικού συμβασιούχων – εργολαβικών μέσω ΑΣΕΠ. Οι προσλήψεις των συμβασιούχων – εργολαβικών (εκτός ΑΣΕΠ) όλα αυτά τα χρόνια γίνονταν αδιάλειπτα. Το 2007 έγινε διαχωρισμός της ΔΕΠΑ σε ΔΕΠΑ και ΔΕΣΦΑ (θυγατρική). Κάποιοι συμβασιούχοι - εργολαβικοί συνέχισαν να εργάζονται στην ΔΕΠΑ.
- Οι εργολαβικοί καταλαμβάνουν θέσεις σε όλες τις δραστηριότητες του ΔΕΣΦΑ και μάλιστα το 2010 αριθμούνταν περίπου όσοι και οι αορίστου χρόνου συνάδελφοί τους και μάλιστα με ισοκατανομή σε κάθε διεύθυνση (50% περίπου σε κάθε διεύθυνση). Δηλαδή οι συμβασιούχοι

- εργολαβικοί αναμειγνύονταν με το προσωπικό αορίστου χρόνου χωρίς να αναλαμβάνουν κάποια συγκεκριμένη δραστηριότητα (π.χ. λογιστήριο).

- Το 36% (19%+17%) του αορίστου χρόνου προσωπικού είναι Στελέχη της Επιχείρησης δηλ. Διευθυντές και Προϊστάμενοι. Το ιδιαίτερα μεγάλο αυτό ποσοστό γίνεται 17% εάν συνυπολογιστούν και οι συμβασιούχοι - εργολαβικοί, ποσοστό το οποίο είναι πιο λογικό.
- Οι συμβασιούχοι - εργολαβικοί έχουν κατανεμηθεί αναλογικά σε όλες τις Διευθύνσεις και όχι σε κάποιες συγκεκριμένες. Δηλαδή υπάρχει διείσδυση του προσωπικού των συμβασιούχων - εργολαβικών στις Διευθύνσεις ανάλογα με το μέγεθος της κάθε Διεύθυνσης. Στις προκηρύξεις Σύμβασης με τις εταιρείες - εργολάβους στο πεδίο του αντικείμενου της Σύμβασης περιγράφεται ένα πλήθος από έργα- υπηρεσίες, που αφορούν σχεδόν το σύνολο των δραστηριοτήτων της ΔΕΣΦΑ.
- Οι εργολαβικοί καθημερινά συνεργάζονται με τους αορίστου χρόνου συναδέλφους τους χωρίς καμία ανάμιξη της εταιρείας - εργολάβου.
- Το εργολαβικό προσωπικό - συμβασιούχοι απασχολείται όλα αυτά τα χρόνια στις εγκαταστάσεις της ΔΕΠΑ - ΔΕΣΦΑ ενώ ποτέ δεν απασχολήθηκε στις εγκαταστάσεις της εταιρείας - εργολάβου.
- Ποτέ μετά από λήξη σύμβασης μεταξύ της εταιρείας - εργολάβου και της ΔΕΠΑ - ΔΕΣΦΑ δεν συνέχισε κάποιος συμβασιούχος - εργολαβικός να απασχολείται σε οποιοδήποτε άλλο έργο της εταιρείας - εργολάβου, ενώ σύναπτε σχέση εργασίας με την καινούρια εταιρεία - εργολάβο για το ίδιο έργο παροχής υποστήριξης, είτε τεχνικής είτε διοικητικής στην ΔΕΠΑ - ΔΕΣΦΑ, η φύση του οποίου δεν είχε χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσής του. Π.χ. η συντήρηση του αγωγού δεν έχει χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσής, εν αντιθέσει με την φάση της κατασκευής του που την αναλαμβάνουν άλλες εργολαβικές εταιρείες, οι εργαζόμενοι των οποίων όμως, εν αντιθέσει με τους εργαζόμενους του ΔΕΣΦΑ, προσλαμβάνονται από αυτές και απασχολούνται αποκλειστικά σε αυτές. Δηλαδή στην περίπτωση αυτή, ενώ άλλαζαν οι εταιρείες - εργολάβοι, οι συμβασιούχοι παραμένανε στις ίδιες θέσεις με το ίδιο αντικείμενο.
- Πολλές φορές για χρονικά διαστήματα ολίγων ημερών και στο μεσοδιάστημα αλλαγής της εταιρείας - εργολάβου, συνεχίζουν να εργάζονται στις εγκαταστάσεις της ΔΕΠΑ - ΔΕΣΦΑ χωρίς να έχουν εξαρτημένη εργασία με κανένα εργολάβο.
- Πολλοί εργάζονται με αυτό το καθεστώς πάνω από δεκαετία, ακόμη και δεκαπενταετία με ανανέωση πολλών συμβάσεων ορισμένου χρόνου και με εναλλαγή αρκετών εργολάβων.
- Η ΔΕΠΑ - ΔΕΣΦΑ έχει οργανώσει κατά καιρούς εκπαιδευτικά σεμινάρια για το εργολαβικό προσωπικό ενώ οι εργολάβοι ποτέ. Αυτό που έχουν κάνει σπασμωδικά οι εργολάβοι είναι να παρέχουν, σίτιση μέσω κουπονιών και ασφάλεια ζωής (ένας εργολάβος) και τον τελευταίο χρόνο να παρέχουν ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας.

Με τις μεθοδεύσεις όμως αυτές η ΔΕΣΦΑ ΑΕ μπορεί να πραγματοποιεί προσλήψεις όποτε θέλει εκτός ΑΣΕΠ, να έχει πολύ χαμηλότερη μισθοδοσία σε σχέση με αυτήν του προσωπικού αορίστου χρόνου, να κάνει απολύσεις όποτε θέλει χωρίς αποζημίωση κλπ.

Η πρακτική, που ακολουθείται από την εργοδοτική πλευρά, των επαναλαμβανόμενων συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, χωρίς το ορισμένο της διάρκειας να δικαιολογείται από τη φύση των συμβάσεων, αποτελεί κατάφωρη παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας.

«Διαδοχικές» θεωρούνται οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που καταρτίζονται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζόμενου, με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας και δεν μεσολαβεί μεταξύ τους χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των σαράντα πέντε

(45) ημερών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι μη εργάσιμες ημέρες. Οι διαδοχικές ή αλυσιδωτές συμβάσεις ορισμένου χρόνου είναι «ιδιαίτερα ύποπτες», όταν η ανανέωση της συμβάσεως για ορισμένο κάθε φορά χρόνο, δεν δικαιολογείται από τις συνθήκες της εργασίας και τις ανάγκες της εκμεταλλεύσεως, καθώς υποκρύπτεται πρόθεση του εργοδότη να καταστρατηγήσει τις σχετικές με την καταγγελία της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου του ν. 2112/1920, τα επιδόματα προϋπηρεσίας, τις άδειες κλπ. Με την αύξηση δε του χρόνου απασχόλησης σε συγκεκριμένο εργοδότη η εξάρτηση του εργαζομένου γίνεται εντονότερη. Αυξάνει, συγχρόνως όμως **και η κοινωνική ευθύνη του εργοδότη απέναντι σε αυτόν τον εργαζόμενο**, καθώς θα έπρεπε κατά τη σύναψη μιας νέας σύμβασης ορισμένου χρόνου να εξετάσει με επιμέλεια αν τα άξια προστασίας συμφέροντα του εργαζομένου επιβάλλουν πλέον τη διαρκή («επ' αόριστον») απασχόλησή του.

Το θέμα βέβαια των συμβασιούχων είναι πρόβλημα κοινωνικό και πολιτικό. Οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, εκμεταλλευόμενες την ανάγκη των ανθρώπων για εργασία, αξιοποιούν την εξουσία προκειμένου να δημιουργήσουν δεσμούς πατρωνίας και πελατειακές σχέσεις με όσους θέλουν να εξασφαλίσουν το εργασιακό τους μέλλον. Το πρόβλημα των συμβασιούχων το δημιουργεί η πολιτική εξουσία, το αναπαράγει με διάφορους τρόπους και μορφές (συμβάσεις εργασίας και έργου ορισμένου χρόνου, ειδικοί υπότροφοι, staggers κ.ο.κ.) και επομένως η πολιτική εξουσία είναι η μόνη που μπορεί να λύσει το πρόβλημα, παύοντας αυτή την επαίσχυντη πολιτική της δημιουργίας νέων γενεών συμβασιούχων. Την πιο πανηγυρική απόδειξη, για τον ρόλο της δικαιοσύνης και του κράτους, στην υπόθεση των συμβασιούχων, αποτελεί το γεγονός ότι η πρακτική της κατάχρησης και της ομηρίας δεν έπαυσε ούτε όταν τα δικαστήρια δικαίωναν, ούτε όταν δεν δικαίωναν συμβασιούχους. Το πρόβλημα δημιουργείται και αναπαράγεται στο πολιτικό επίπεδο. Η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων δε είναι κατοχυρωμένη από το ίδιο το Σύνταγμα και δεν μπορεί, βεβαίως, να καταργηθεί με νόμο. Αυτό όμως που γίνεται σταδιακά είναι η διαρκής μείωση του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων και η αντικατάστασή τους, είτε από εργαζόμενους αορίστου χρόνου είτε, στη προκειμένη περίπτωση, από εργαζόμενους ορισμένου χρόνου. Παρατηρείται μια μετάλλαξη, ένα είδος ιδιωτικοποίησης του κράτους, αφού από τον βασικό πυρήνα των απασχολούμενων που είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι διολισθαίνουμε σε ένα κράτος που εξυπηρετείται από συμβασιούχους ορισμένου χρόνου.

Η μετάλλαξη των δημοσίων υπηρεσιών κινείται στον κεντρικό άξονα των πολιτικών για την ιδιωτικοποίηση του κράτους και για την ελαχιστοποίηση της παρουσίας του κράτους με την παλιά μορφή της δημόσιας υπηρεσίας και υπαλληλίας. Στο πλαίσιο αυτό οι συμβασιούχοι και γενικά το έκτακτο προσωπικό αποτελούνται από κατηγορίες εργαζομένων που είτε έχουν μειωμένα δικαιώματα σε σχέση με το τακτικό δημοσιοϋπαλληλικό προσωπικό, είτε έχουν ελάχιστα δικαιώματα, είτε, όπως γίνεται με τους stagiers, δεν έχουν σχεδόν καθόλου δικαιώματα. Οι συμβασιούχοι επομένως συγκροτούν το μειωμένου κόστους ιδιωτικού δικαίου σώμα των επισφαλώς και υπό ομηρία εργαζομένων του κράτους.

Κατόπιν τούτων:

Επειδή η ΔΕΣΦΑ ΑΕ αποτελεί στρατηγικής σημασίας δημόσια επιχείρηση,

Επειδή επίκειται η πώλησή της σε ξένο όμιλο,

Επειδή καμία πρόβλεψη και διασφάλιση δεν υπάρχει για το προσωπικό με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ως προς τις θέσεις εργασίας από τον υποψήφιο επενδυτή,

Επειδή πρέπει να αρθεί η άτυπη ομηρία εκατοντάδων εργαζομένων οι οποίοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες για πολλά έτη και να διαφυλαχτούν τα εργασιακά τους δικαιώματα(αποζημιώσεις, προϋπηρεσία κλπ), και στον διάδοχο εργοδότη,

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης:

- 1)Σε ποιες ενέργειες πρόκειται να προβεί προκειμένου να αναγνωριστεί η άμεση, σταθερή και μόνιμη εργασιακή σχέση των εργαζομένων απευθείας με την ΔΕΣΦΑ ΑΕ;**
- 2)Με ποιό τρόπο προτίθεται να διαφυλάξει τις θέσεις εργασίας και να προστατεύσει την ευαίσθητη κατηγορία των συμβασιούχων ορισμένου χρόνου από ενδεχόμενες απολύσεις από τον διάδοχο εργοδότη;**
- 3)Γιατί δεν μετατρέπονται οι συμβάσεις των εργαζομένων σε αορίστου χρόνου;**

Οι ερωτώντες βουλευτές

Μητρόπουλος Αλέξης

Στρατούλης Δημήτρης

Μπάρκας Κώστας

Καραγιαννίδης Χρήστος

Χαραλαμπίδου Δέσποινα

Τσουκαλάς Δημήτρης

Μπόλαρη Μαρία

Κουρουμπλής Παναγιώτης

Σταθάς Γιάννης

Πετράκος Αθανάσιος

Αλεξόπουλος Απόστολος

Ουζουνίδου Ευγενία